

Szakmai beszámoló - Arnsberg 2016.04.24-30.

készítette: Lugosiné Schusztner Szilvia

2016. április 24. vasárnap

Hajnali fél 5-kor 6 kollégámmal elindultunk Németországba. A kisbusz 15 órányi utazás után este fél 8-ra érkezett meg Arnsbergbe. Az út során rendkívül változatos időjárásban volt részünk: napsütés váltakozott hóeséssel.

Megérkezve a BBZ Arnsberg képzőhelyre (<http://bbz-arnsberg.de/>) az első benyomásom az volt, hogy milyen hatalmas területen fekszik. A BBZ a város peremén terül el nagyon idilli környezetben. Több különálló épületből áll. A Campus területéhez tartozik két nagy parkoló is.

Kollégáimmal a képzőközpontoz tartozó kollégiumban lettünk elszállásolva. Ezek a kollégiumi szobák össze sem hasonlíthatóak azokkal, ahol a mi diákjaink laknak. Egyszerűen, mégis minden igényt kielégítően berendezett szobák: a szekrények és a tágas íróasztal mellett hűtő, TV, saját tusoló és WC is a felszereltséghez tartozik. A szobákban vezeték internet áll az ide érkezők rendelkezésére.

2016. április 25. hétfő

Képzésünk első napján reggel 8 órakor köszöntött bennünket Christoph Dolle igazgató úr. Részletesen mesélt a képzési helyről. Mintegy 16 szakmacsoportban kínálnak képzéseket iskolák, cégek, leendő mesterek számára. Többek között: fodrász, kozmetikus, lábápoló, festő, fényező, kőműves, asztalos, ács, burkoló, hegesztő, villanyszerelő, víz- fűtés- és klímász, autószerelő... A szakiskolai duális képzés mellett bekapcsolódtak az egyetemeken folyó duális képzésbe is. Ennek keretein belül a hallgatók 8-9 szemeszteren

keresztül szombati oktatás keretében jönnek ide, hogy diplomájuk mellé szakmai bizonyítványt is szerezzenek. Ebben a képzési központban folyik egy úgynevezett üzemen felüli képzés is. A tanulók az iskolában megtanulják az elméletet, a cégeknél / üzemeknél / vállalkozásoknál lévő gyakorlati helyükön gyakorlati képzést kapnak, itt pedig kifejezetten azokat az elméleti és gyakorlati ismereteket sajátíthatják el, amelyek a vizsgához szükségesek.

Dolle úr részletes tájékoztatója után Astrid Frese tisztázta velünk a ránk váró napok programjait. Frese asszony felelős a szervezésért, ő a kapcsolattartó a mi iskolánkkal is. Ezután Frese asszony megmutatta nekünk a képzési központ elméleti oktatótermeit és tanműhelyeit. Betekintést nyerhettünk a különböző részlegeken folyó munkába. Jártunk többek között az autószerelőknél, autófényezőknél, hegesztőknél, villanszerelőknél, fémes és fás szakmáknál, burkolóknál, víz- fűtés- és klímaszerelőknél, kozmetikusoknál, fodrászoknál... A festő és fényező / mázoló tanműhelyben megtekinthettük a mestervizsgára készült kiállított vizsgafeladatokat. Utunk végén egy olyan házat nézhettünk meg, melyen több szakma tanulói gyakorolják, hogy a különböző munkafolyamatokat hogyan tudják egymással kooperálva megoldani valós élethelyzetben. A különböző építős szakmák képviselői közösen építenek fel egy házat, amit aztán – miután elkészült – újra le is bontanak.

Ebéd után Dortmundba utaztunk, hogy megnézzük a DASA munka világáról szóló kiállítást. Láthattuk az állandó kiállításon, milyen körülmények között dolgoznak / dolgoztak az emberek a különféle munkahelyeken. Betekintést nyerhettünk abba is, hogyan változtak a munkahelyek, munkakörülmények az évek során. A kiállítás felhívta a figyelmet a higiénés viszonyok változására, a munkavédelem szerepének növekvő fontosságára. A legjobban azonban az időszakos kiállítás nyerte meg a tetszésemet. Ezekben a kiállítótermekben a robot-technika fejlődése volt látható. A számos kiállított robot mellett a témával kapcsolatos kisfilmeket, film-részleteket vetítettek. A kiállításon nem volt külön vezetés, saját tempónkban, érdeklődésünknek megfelelően jártuk be a hatalmas épületet. Nagyon informatívak voltak a tájékoztató táblák, ezek segítségével sok mindent megtudhattunk. Mivel azonban csak német nyelvű feliratok voltak, több esetben szükség volt fordításra a kollégáim számára. Hiányoltuk az angol nyelvű tájékoztatásokat.

2016. április 26. kedd

A mai délelőttünk a német iskolarendszer, és ezen belül is bővebben a duális képzés megismeréséről szólt. Az előadást Hans-Josef Walter úr tartotta, a képzési központ azon részlegének vezetője, mely az innovációkért, technológiákért, projektekért és kompetenciafejlesztésért felelős. Előadást írtam, bár inkább helyesebben beszélgetést kellett volna. Walter úr már az elején arra ösztönzött minket, hogy kérdezzünk bátran. Ezzel a lehetőséggel éltek is kollégáim: rengeteg kérdés merült fel, Walter úr pedig mindenre igen kimerítő választ adott. Örülök, hogy ő volt az előadónk. Segítségével egy nagyon átfogó képet kaphattunk a német oktatási rendszerről, a duális képzés lényegéről.

Vele bővebben beszéltünk arról, hogy a duális képzés Németországban nem csak középiskolai szinten van, hanem bizonyos egyetemi / főiskolai szakok mellett is lehetőség nyílik a szakmai gyakorlat megszerzésére.

Sokat beszélgettünk az úgynevezett üzemek feletti képzésről is. Ez gyakorlatilag a duális képzés harmadik alappillére a szakiskolák és a cégek mellett. A tanulók az iskolában sajátítják el az elméleti ismereteket, a vállalkozásoknál tesznek szert a gyakorlati készségekre, képességekre. Mivel azonban a vállalkozások nagyon sokfélék lehetnek, egy adott szakmán belül is különböző profillal, ezért szükség volt egy olyan harmadik fél bekapcsolására is, amely minden tanuló számára biztosítja a szakmájához szükséges területeken az elengedhetetlen minimális tudást. Így jöttek létre a kamarák szervezésében az olyan képzőközpontok, mint a BBZ Arnsberg.

Ezek mellett Walter úr kiemelte a továbbképzések szerepét is, amik nem csak az egyén számára lehetnek fontosak, hanem a cégeknek is érdekük az olyan szakember, aki képes megújulni, követi szakmája fejlődését.

Délután megkezdtük a hospitálásokat a képzési központban. Én az elektromos részlegbe kísértem el kollégáimat. Egy olyan tanulócsoporthoz óráját figyelhettük meg, akik tegnap érkeztek a képzési központba. Két hetet fognak itt tölteni. A fiatalok a 3,5 éves képzésük második évében vannak. Ismerik egymást, mert mindannyian egy osztályból jöttek – bár

más-más gyakorlati helyeken vannak. Az általunk megtekintett óra témái: Meddő energia kompenzáció, 3 motor indítása késleltetéssel, teljesítménymérés (hatásos / meddő), kompenzáló kapcsolás (kondenzátorok) hozzáépítése, mérés-számolás.

A foglalkozás első részében a tanulók elméletben dolgozták fel a témát. Frontális oktatás keretében, az oktató kivetítette a tananyagot. A tanulók nem kaptak nyomtatott változatot, mert az oktató szerint sokkal többet meg tudnak jegyezni, ha ők maguk írják le a látottakat.

Az elméleti alapozás után egy szünetet követően az óra a szomszéd teremben folytatódott, ahol a tanulóknak egy kapcsolási rajz alapján kellett a gyakorlatba átültetniük azt, amiről eddig elméletben beszéltek. A szünetről visszajöve nem vártak oktatói segítségre, azonnal elkezdtek önállóan a feladattal foglalkozni. Kérdeztek egymástól, segítettek egymásnak, de alapvetően mindenki a saját asztalánál önállóan dolgozott. Az oktató minimális segítséget adott nekik. Ebben a gyakorlati blokkban a diákok beszélhettek egymással, felállhattak a helyükről, elvehették, amire szükségük volt. A termek rendkívül jó felszereltek voltak.

Számomra külön érdekes volt, hogy betekintést nyerhettem az elektronika szaknyelvébe. Elektromérnök kollégám sokat segített a megértésben. Közös erővel egyszerűbb volt megérteni és lefordítani a szakmai szöveget.

2016. április 27. szerda

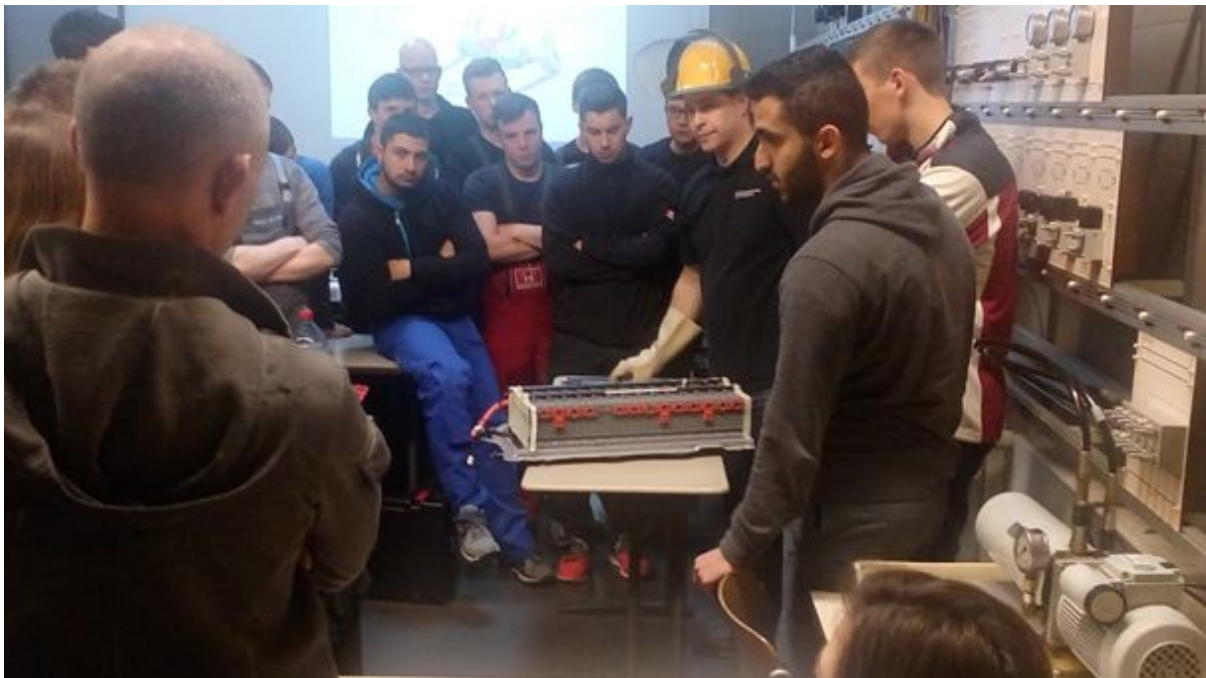
A mai napi hospitálást egy autószerelő tanműhelyben kezdtük. Téma a hibrid és elektromos autók megismerése volt. A gyakorlati oktatást bevezető elméleti képzésen vehettünk részt. A csoport nagy létszámú volt – 32 főből állt. Megtudtuk, hogy az autószerelő szakma még mindig nagyon közkedvelt a fiatalok körében. A tanulók között volt egy lány is.

A terem nagyon jól felszerelt volt. Mint mindenhol, így itt is természetes volt a kivetítő, az interaktív tábla. A tanulók sorban ültek egymás mellett.

Az órát egy autószerelő mester tartotta. Németországban a mesterképzés része a pedagógiai ismeretek elsajátítása is.

A kolléga frontális órát tartott ugyan, de nagyon sokszor bevonta a tanulókat is. Sokszor kérdezte őket. Olyan kérdéseket tett fel, ami az előzetes tudásukra épített. A tanulók rendkívül aktívak voltak. Sok volt a jelentkezés, többször kérdeztek a témával kapcsolatban. A tanár úr igyekezett mindenkit szóhoz juttatni. Olyan tanulókat is felszólított, akik nem jelentkeztek. Ha nem tudtak valamit, rávezető kérdésekkel segítette őket.

Az elméleti magyarázatot Power Point bemutató kísérte. A bemutató részeként megnézhattunk egy kisfilmet is egy elektromos haszonjárműről. Rendkívül praktikus volt emellett, hogy a terem nagyon jól fel volt szerelve a szükséges konkrét alkatrészekkel. Amiről a tanár mesélt, amit a dián láthattak, azt azonnal kézbe is vehették. Körbeadta az alkatrészeket, mindenki megszemlélhette, megvizsgálhatta őket. Egy fűtőrész esetében a balesetvédelemre is felhívta a figyelmet, nem volt szabad a fehér részhez érni, mert bőrirritációt okoz. A foglalkozás végén szétszereltek egy akkumulátort – természetesen a megfelelő védősisakban, kesztyűkkel.

Az elméleti oktatás után lehetőségünk nyílt arra is, hogy átmenjünk a szerelő csarnokba. Itt egymás mellett sorakoztak a legújabb hibrid és elektromos autók. Ki lehetett próbálni őket, beülni, beindítani, működés közben megfigyelni. Még laikus szemmel is nagyon érdekes volt az előre felemelt autó alá állva megfigyelni a különbséget a két autófajta között.

Épületgépész kollégáim örömeire épp ezekben a napokban kapott a képzőközpont egy új oktató-állomást, melyen különféle működési folyamatokat és hibákat lehet szimulálni. A cég képviselője bennünket is fogadott, hogy megismertessen minket az oktatófállal, és a hozzá kapcsolódó számítógépes programmal.

2016. április 28. csütörtök

A német duális képzés egyik alappillére a szakiskola. Szakmai utunk során lehetőségünk nyílt arra is, hogy ne csak egy képzőközpont mindennapjait figyeljük meg, hanem egy olyan iskolába is eljussunk, amely a miénkhez hasonló profilú. Az iskola neve: Berufskolleg Berliner Platz des Hochsauerlandkreises in Arnsberg. <http://www.bk-berliner-platz.de/> Az iskolában két csoportra oszlottunk, és így figyelhettünk meg tanítási órákat. Kollégáink szakmai profiljának megfelelően részt vehettünk elektrotechnikai és épületgépész órákon is. Az elektrotechnikai műszerész csoportnál PLC programozás óra volt. A tanulók egy számítógépes teremben foglalkoztak a programozható logikai vezérlőkkel. Önálló munka folyt tanári magyarázattal, segítséggel kísérve. A kolléga egy kivetítőn mutatta be a lépéseket. Miután a tanulók elkészültek a programozással, szimulációs szoftverrel próbálhatták ki azt. A második évfolyamos tanulók az egyik héten 2 órában foglalkoznak a tantárggyal, ilyenkor csak elméleti képzést kapnak. A másik héten, amikor 4 órájuk van, akkor az elmélet mellett gyakorlatra is jut idő. Az év során sok az önálló vagy páros tanulói munka. Projektek keretében kell különféle produktumokat létrehozni. A záró feladatuk általában egy régi egység felújítása, működésének újragondolása, modernizálása.

Az órák megfigyelése után lehetőségünk volt arra is, hogy az iskola megbízott igazgatójával, és a minket fogadó elektrós munkaközösség vezetőjével szakmai beszélgetést folytassunk a német és a magyar szakképzés hasonlóságairól és különbözőségeiről. Megállapíthattuk, hogy a német diákok is hasonló motiváltsággal, előképzettséggel érkeznek egy szakképző iskolába. Náluk is vannak tanulási részképesség-zavarral küszködők, vagy más okból problémás tanulók.

2016. április 29. péntek

Tovább folytatódott szakmai programunk job-shadowing része. Két gyakorlati képzésen lehettünk jelen:

Először egy nagyon jól felszerelt asztalos tanműhelyben jártunk. A másodéves tanulók épp egy szerszámos szekrényt készítették. Mindenkinek egységesen ugyanolyan darabot kellett elkészíteni. A munka elején rövid tanári magyarázat volt, amit önálló tanulói munka követett. A diákoknak minden eszköz és faanyag a rendelkezésükre állt a munkadarab elkészítéséhez. Kollégáimmal csak ámultunk a nagyon jól felszerelt tanműhelyen, csodáltuk a modern eszközöket. Az idő is elég volt: több napig dolgozhattak ezen a szekrényen. Az elkészült művet végül mindenki hazavihette. A tanulók nagyon ügyesen dolgoztak egyedül – alig volt szükség oktatói segítségre.

A második helyszín a hidegburkolók tanműhelye volt. Az első éves tanulók feladata egy falfelület előkészítése, belső vakolás. Meglepően kevés diákot találtunk a műhelyben. Az oktató szerint ez az utóbbi években sajnos megfigyelhető tendencia. A tanulók a többi szakmához képest nagyon sok időt töltenek minden évben a képzőközpontban – összesen 17 hetet.

Elméleti tanárként nagyon jó volt részt venni gyakorlati képzésen. Az oktatás hangulata teljesen más, mint egy tantermi óráé. A német tanulókon látszott, mennyire önállóak, mindenki tudta, mi a dolga. Mindenhol azt tapasztaltam, hogy természetes nekik, hogy segítsenek egymásnak, összedolgozzanak. Az pedig fel sem merült, hogy a munka végeztével ne takarítsanak fel maguk után.

2016. április 30. szombat

Hazautazás – egész napos program.